

naar det foreslaas, at Staten skal udnævne en Revisor ved hver Bank, er dette en Bestræbelse for at faa 173 Ben at uddele. Jeg gaar ud fra, at et hvilket som helst Ministerium vilde stræbe efter i videst mulig Udstrækning at faa virkelig kvalificerede Folk, som det i enhver Henseende var forsvarligt at udnævne, fordi deres Funktion under denne Lov netop vilde blive saa uhyre vigtig. Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ret i, at en Skærpelse paa dette Punkt ved at kræve, at det skulde være statsautoriserede Revisorer, yderligere vilde fjerne den Mistanke, som gøres gældende, men jeg skal ikke nægte, at Hensigten unægtelig har været den — da en saadan Revisor ikke blot har Betydning gennem sit Regnskabskendskab, men ogsaa kan være værdifuld paa Grund af et Lokalkendskab, han maatte have paa Bankens Virkested —, at man maaske i nogle Tilfælde tog statsautoriserede Revisorer, men i andre Tilfælde kvalificerede Revisorer, som ogsaa havde lokalt Kendskab paa Bankens Virkested, da dette har overmaade meget at sige ved Bedømmelsen af, hvorledes Bankens hele Forhold er, ja, i visse Tilfælde maaske nok saa meget som den statsautoriserede Revisors Kyndighed.

Men dette kan jeg fuldt og vel overlade til nærmere Forhandling. Hvis man i øvrigt kan enes om, at en saadan Revisorinstitution er nyttig, vil det sikkert ikke være vanskeligt at blive enig om Formen for den.

Det ærede Medlem Hr. Sven gjorde nogle Bemærkninger om Likvidationsbestemmelserne og mente, at Formerne for Likvidation, hvis saadanne Bestemmelser skulde tages med i en Banklov, burde være anderledes fastlagt. Hvis det er saglige Indvendinger, man har mod de foreslaaede Regler, er der selvfølgelig heller ikke i den Henseende noget i Vejen for, at vi kan forhandle om Ændringer. De Regler, der er givet i dette Forslag til Lov om Banker, er i Overensstemmelse med den Lov, som den høje Rigsdag for nylig har vedtaget vedrørende Diskontobankens Likvidation, og i den har man jo her i Tinget trods en to Maaneders Undersøgelse ikke fundet omfattende Ændringer fornødne, og jeg har derfor maattet gaa ud fra, at de samme Bestemmelser ogsaa kunde være anvendelige for andre Banker. Men, som sagt, hvis man mener, der bør ændres enkelte Ting i Formen, bliver vi antagelig ogsaa enige derom, det kan jeg ganske overlade til den videre Forhandling.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Sven Bemærkninger om Bankfonden, saa-

ledes som ogsaa andre ærede Talere har gjort det. Det ærede Medlem Hr. Sven var særlig misfornøjet med Formuleringen af den Paragraf, der angaar Bankfonden, idet han sagde, at Bestemmelserne herom kun var en raa Skitse. Jeg vil gerne indrømme, at Bestemmelserne om Bankfonden ikke er særlig udførlige, men jeg vil ogsaa antage, at andre vil have Vanskelighed ved at formulere dem særlig udførligt. Hvornaar denne Fond skal træde i Virksomhed og paa hvilken Maade, afhænger i høj Grad af, hvor længe Fonden har eksisteret. Hvis den har eksisteret i 20 Aar uden at blive angrebet og har opsamlet 30—40 Mill. Kr., saa kan den træde i Funktion paa en særdeles effektiv Maade, naar et Krak indtræder. Hvis et Krak derimod indtræder allerede i det andet Aar af Fondens Bestaaen, og der maaske kun er 1 eller 2 eller 3 Mill. Kr. i Fonden, saa maa dens Virksomhed begrænses til en mindre effektiv Hjælp, end der kunde ydes under andre og bedre Betingelser. Derfor tror jeg ikke, at man saa længe man befinder sig, om jeg saa maa sige, paa Forsøgsstadiet, kan eller bør forlange udtømmende Regler for alle de Forhold, hvorunder en saadan Fond kan komme til at virke. Men det at aabne Adgang for Tilvejebringelse af en saadan Fond maa for alle — og det ærede Medlem Hr. Sven har jo da ogsaa interesseret sig herfor — være af en vis Værdi. Selv om dette Forsøg er sket uden Tilslutning fra Bankerne i al Almindelighed, maa det være af Betydning, at Forsøget er gjort. Og Fremtidens Rigsdage vil ganske sikkert ikke være mindre kloge end den nuværende, og naar den Tid kommer, da det er rimeligt at give udførligere Lovbestemmelser om Fonden, om Bonusudbetaling og al den Slags, vil den paa-gældende Rigsdag nok finde ud af det.

Det ærede Medlem Hr. Sven sagde endvidere, at Styrelsen af denne Fond ogsaa i overvejende Grad var overladt til Ministeren. Det er en mærkelig Paastand. Fondens Bestyrelse bestaar af 9 Medlemmer, deraf vælger Rigsdagen de 4 og Bankerne de 3; det er altsaa 7, og at Ministeren saa skulde have en overvejende Indflydelse paa Valget af Bestyrelsesmedlemmer, kan jeg ikke indse. Indflydelsen er i alt Fald reduceret til Valget af to Medlemmer, idet Ministeren skal udvælge Formanden og 1 Medlem. Og hvis man maatte mene, at det er for meget, kan man for mig gerne reducere det yderligere; jeg sagde selv ved Fremstøtelsen, at det unægteligt forekom mig, at 9 Medlemmer var en loylig stor Bestyrelse for denne Fond. Man har for nylig i vort Nabo-